INKIJKVERSIE SCRIPT

De Kersentuin

(De Kersentuin)

Een bewerking van ‘De kersentuin’
van Tsjechov

Eenakter

door

ANK ENGEL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE KERSENTUIN – DE KERSENTUIN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **TSJECHOV en vertaler: ANK ENGEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.
Gebruik rekwisieten veilig, lees meer bij tab voorwaarden op onze site.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.
E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Ljoebova Ranevskaja - de eigenaresse van het landgoed en de kersenboomgaard.
Anja - Ljoebova's 17-jarige dochter.
Gajev - de broer van Ljoebova.
Lopachin - zoon van een lijfeigene die zich heeft opgewerkt tot succesvol koopman.
Pjotr Trofimov - student, verliefd op Anja.
Fiers - de 87-jarige huisbediende.
Doenjasja - Ljoebova's dienstmeisje.
Epihodov - boekhouder, verliefd op Doenjasja.

Figuranten - voorbijgangers, gasten, bedienden, feestvierders.

DECOR: (staat ook vermeld bij elk bedrijf)

Kinderkamer van het oude landgoed.
Buiten in de tuin met uitzicht op de kersenboomgaard.
Salon, grenzend aan een zaal waar wordt gedanst.
Weer de kinderkamer, maar nu minder meubels en wel koffers

EERSTE BEDRIJF

(Plaats van handeling: Ljoebova Ranevskaya's landgoed. In de oude kinderkamer.
Ljoebova is teruggekeerd uit Frankrijk naar Rusland. Zij reageert emotioneel op het weerzien van haar huis en kinderkamer. Het landgoed moet worden verkocht. Lopachin, ooit de zoon van een arme boer, maar inmiddels een rijke koopman, komt met een voorstel om het landgoed te redden, ook al blijft er niets over van de kersenboomgaard. Hoe zullen Ljoebova, haar broer en haar dochter hierop reageren?
Lopachin loopt de kamer in gevolgd door een dienstmeisje met een kandelaar. Het dienstmeisje Doenjasja zet de kandelaar op een tafel en doet wat huishoudelijke dingen. Lopachin dooft de vlam van de kaars en zucht diep.)

LOPACHIN: Ljoebova is na vijf jaar weer teruggekeerd uit Frankrijk naar Rusland. Ach, ze was een geweldige, aardige vrouw. Ik was een jaar of 15 toen mijn vader mij mishandelde. Ljoebova hielp mij. Zij waste het bloed van mijn gezicht, hier in de kinderkamer. 'Niet huilen, kleine boer' zei ze. Tja, mijn vader was een boer, een arme, een lijfeigene, maar nu wonder boven wonder sta ik hier in een duur pak en ik ben een rijke man. De tijden zijn wel veranderd, maar ik was toch een boer en dat blijf ik ook. *(zucht diep)* Ik viel in slaap. En die dienstmeid…. ziet er niet uit als een… een dienstmeid. *(tegen Doenjasja)* Kom eens hier jij, meisje. Draai je eens om.

(Doenjasja draait SNEL in de rondte.)

Nee, sta even stil. *(Doenjasja staat stil)* Een verwend schepsel ben je, Doenjasja. Dit is kleding voor een lady, een dame zoals Ljoebova, niet voor jou. En dan dat opgestoken haar! Dat kan toch niet! Je moet je plaats weten! Opgestoken haar? Hoe kom je erbij? Ga weg! Haal iets te drinken voor mij.

(Epihodov komt binnen met een ruiker. Hij draagt een jack en krakende schoenen. Hij laat de ruiker uit zijn handen vallen als hij binnen komt.)

EPIHODOV: *(hij pakt de ruiker op en geeft hem aan Doenjasja)* Hier, dit heeft de tuinman aan mij gegeven. Wil je hem in de eetkamer zetten?

LOPACHIN: *(tegen Doenjasja, die nog niets heeft gehaald)* En haal meteen voor mij iets te drinken.

DOENJASJA: Komt in orde. *(loopt weg)*

EPIHODOV: Het is koud. Het vriest en toch staan de kersen al in bloei. Ach, Ik heb eergisteren een paar schoenen gekocht en ze kraken verschrikkelijk. Wat moet ik ermee?

LOPACHIN: Sodemieter op, Epihodov. Weet ik veel!

EPIHODOV: Ach, ik ben een pechvogel. Maar ik klaag niet en ben altijd vrolijk.

(Doenjasja komt er aan. Ze geeft het drankje aan Lopachin.)

DOENJASJA: Alstublieft!

EPIHODOV: Ik ga. *(struikelt over een stoel en vertrekt)*

DOENJASJA: Epihodov heeft mij een aanzoek gedaan.

LOPACHIN: O ja?

DOENJASJA: Hij is oké en ik vind hem aardig, maar ik begrijp niet alles wat hij zegt. Hij houdt heel veel van mij, maar hij is zo'n pechvogel. Er is altijd wel wat.

(Doenjasja pakt de koffiepot van de tafel en verdwijnt.)

LOPACHIN: *(kijkt naar buiten)* De kersen staan in bloei in de tuin, maar het is nog kil voor de tijd van het jaar. Maar wacht eens, ik hoor iets. Ik geloof echt dat ze eraan komen. *(loopt gauw weg, de kamer uit)*

(Anja, Ljoebova en Gajev komen binnen, gevolgd door Doenjasja met de koffiepot. Doenjasja zet de koffiepot neer en neemt jassen en hoeden aan.)

ANJA: Zullen we hier maar naar binnen gaan? Weet jij nog wat voor kamer dit was, mama?

LJOEBOVA: Ja zeker. Dat was de kinderkamer. Mijn kinderkamer! Ik sliep hier toen ik een kind was. *(er komen een paar tranen)* En nu ben ik hier weer, alsof ik nog steeds een klein kind ben.

(Ljoebova omhelst haar broer en dan haar dochter en haar broer nog een keer, emotioneel.)

GAJEV: Och, die kamer hebben wij nog gedeeld toen we kinderen waren. Wij hebben daar samen geslapen, zus. Ach, dat is lang geleden. Moet je mij nu zien. En eindelijk ben jij weer thuis. Eindelijk, eindelijk ben je er. De trein had wel twee uur vertraging.

Schandalig!

ANJA: Schandalig? Wat denk je? Ik heb nachten lang niet geslapen. Het is een lange reis. Ik heb het zo koud! *(kijkt naar de deur van haar eigen kamer)* Mijn eigen kamer, alsof ik niet weg ben geweest. Ik ben thuis! Morgen kan ik zo de tuin in stappen, die prachtige kersentuin! Maar nu zou ik zo in slaap kunnen vallen. Het was een vreselijke reis en mama had geen cent. En ze begrijpt er niks van. Ze kocht altijd de duurste diners op de stations en gaf flinke fooien. En nu heb ik gehoord dat het landgoed in augustus wordt verkocht. Hoe kan dat nou? Is dat waar, oom Gajev?

GAJEV: Ja, nou ja…

(Lopachin heeft zich inmiddels bijna onopgemerkt bij het gezelschap gevoegd.)

ANJA: Het is zes jaar geleden sinds vader overleed. Nog geen maand later verdronk mijn kleine broertje Grisha in de rivier. Zo'n lief jongetje, pas zeven jaar oud. Meer kon moeder niet verdragen. Daarom is ze weg gegaan zonder om te kijken. Dat begrijp ik.

(Fiers komt binnen, een oude knecht met een veel te mooi pak aan, loopt gehaast naar de koffiepot en trekt witte handschoenen aan, ziet er overdreven uit.)

ANJA: Ach, en de oude Fiers is er ook nog steeds. Stokoud, maar kijk eens hoe hij is gekleed.

FIERS: De bazin zal bediend worden, wat er ook gebeurt. Aha, de koffie staat al klaar. Terug uit Parijs, helemaal uit Parijs! De oude baas ging ook altijd naar Parijs. Te paard nog wel! De hele weg te paard! *(lacht luid)*

GAJEV: Wat valt er nu te lachen, Fiers?

FIERS: Mijn bazin is thuisgekomen. Daar heb ik op gewacht, daar heb ik voor geleefd. Nu kan ik rustig sterven. *(huilt van vreugde en schenkt de koffie in)*

ANJA: Ik wil geen koffie. Ik wil naar bed. *(ze neemt afscheid, kust haar moeder en oom en verdwijnt)*

LJOEBOVA: *(lacht)* Ik drink mijn koffie wel op en daarna gaan we allemaal rusten. *(gaat op een stoel zitten)*

FIERS: *(komt wat overdreven ijverig aansnellen en doet een kussen onder Ljoebova's voeten)*

LJOEBOVA: Dank je wel, vrind. Ik ben zo dol op koffie. Ik drink het dag en nacht. Dank je wel, lieve oude man. *(kust Fiers)* Zit ik echt hier? *(lacht luid)* Ik zou willen dansen. En ik zou ook zo in slaap kunnen vallen. God weet dat ik van mijn land houd. Ik houd er zoveel van. Ik kon niet eens naar buiten kijken zonder te huilen. Maar nu moet ik mijn koffie opdrinken. Dank je wel, Fiers, dank je wel, dierbare oude man. Ik ben zo blij dat je nog leeft. *(Ljoebova tegen Doenjasja)* Maar hoe gaat het eigenlijk met jou, Doenjasja?

DOENJASJA: De boekhouder Epihodov heeft mij een aanzoek gedaan.

LJOEBOVA: O ja? En?

DOENJASJA: Ik weet er geen raad mee. Ik weet niet wat te doen. Hij houdt zoveel van mij, zoveel! Ik…. *(wordt onderbroken door Lopachin en loopt weg)*

LOPACHIN: Ik moet zo naar Harkov, om vijf uur. Het is vervelend, want ik wilde jou eens goed bekijken en een praatje maken. Je ziet er nog net zo geweldig uit als vroeger. Je broer zegt altijd dat ik een schurk ben, een …duitendief, maar ik geef niks om geld. Laat hem maar kletsen. Ik wil dat je met je geweldige tedere ogen naar mij kijkt zoals vroeger. Goede God! Mijn vader was een slaaf van jouw vader en jouw grootvader, een lijfeigene, maar jij ..jij hebt zoveel voor mij gedaan. Ik houd van je als van mijn familie. Meer dan dat. Ik wil je iets moois vertellen. *(kijkt op zijn horloge)* Er is niet veel tijd meer. Ik hou het kort. Ik hoef je niet te vertellen dat de kersentuin wordt verkocht om je schulden te betalen. 22 augustus is de datum van de verkoop, notabene de datum waarop jij een feest hebt gepland om je thuiskomst te vieren. Een welkomthuisfeest en een veiling op één dag!! Maar maak je geen zorgen, lieve dame, je kunt rustig gaan slapen. Er is een manier om de tuin te redden. Dit is mijn voorstel. Je landgoed is geen 20 mijl van de stad, de trein is vlakbij en als we er huisjes neerzetten, die we kunnen verhuren als zomerhuisjes, dan verdien je op z'n minst 25.000 roebels per jaar. De oude gebouwen moeten natuurlijk worden verwijderd, ook dit huis, want dat is nergens goed voor, en de oude kersentuin moet worden gekapt.

LJOEBOVA: Kappen?? Je weet niet waar je het over hebt. Als er nu één ding opvallend is in de hele provincie is het onze kersentuin. Die is overal bekend en beroemd!!

LOPACHIN: Het enige wat bijzonder is aan de kersentuin is dat hij zo groot is. Er is om het jaar een oogst en daar kun je niets mee. Niemand wil die kersen kopen.

GAJEV: Neem me nu even niet kwalijk, zeg, die tuin staat zelfs vermeld in de Encyclopedie. Me dunkt!

LOPACHIN: *(hij kijkt op zijn horloge)* Als we niets ondernemen, dan worden de kersentuin en het hele landgoed verkocht op de veiling op 22 augustus. Dat is toch geen feest!

FIERS: Vroeger, veertig of vijftig jaar geleden, werd er jam van de kersen gemaakt. En ze stuurden kersen naar Moskou en naar Harkov met een vrachtwagen. Dat leverde pas geld op! Die kersen waren zacht en sappig, zoet en smakelijk. Ze wisten wat ze deden.

GAJEV: En waar is dat recept nu? Fiers? Jij zou het kunnen weten.

FIERS: Verdwenen. Niemand kent het nog. Helaas.

LOPACHIN: In die tijd waren er alleen maar edellieden en boeren op het land, maar nu zijn er zomertoeristen. Overal zijn zomervilla's. En over twintig jaar zijn er nog veel meer van die toeristen. Nu drinken ze in de zomer alleen thee op de veranda, maar misschien gaan ze dan ook het land bewerken. En dan word jij rijk van je kerstentuin, rijk en welvarend!! Let op mijn woorden! *(neemt uitbundig afscheid)* Denk na over mijn plannen voor de kersentuin. Over drie weken zien we elkaar weer. Als je een besluit hebt genomen leen ik je 50.000 roebels. Denk er over na.

GAJEV: God allemachtig. Ga nu maar. Ik dacht dat je zo'n haast had?

LOPACHIN: Ja, ja, ik ga al. *(loopt weg)*

GAJEV: Ach, hij is slechts van geringe afkomst, de schurk! Lopachin ruikt geld als een ander bloemen. De man denkt dat winst hetzelfde is als beschaving. Was dat maar alles. Nu wil die roebelrat, die cijferfetisjist, trouwen met Varya, het aangenomen kind van mijn zuster. Dat zou redelijk zijn. Alsof een huwelijk een rekensom is!

LJOEBOVA: Nou, daar zou ik wel mee instemmen als dat waar was. Hij is een brave man. Maar ja, zo ver is het nog niet. Ik ga naar bed. De koffie is op.

FIERS: *(opent een raam)* Kijk eens, de zon schijnt! Het is helemaal niet koud. Kijk eens naar die prachtige bomen! En de lucht! De

spreeuwen zingen! Goeie genade, wat mooi!

GAJEV: De boomgaard is helemaal wit. Dat was je toch niet vergeten, Ljoeba? Die lange laan, hoe mooi die glanst in het maanlicht? Dat ben je toch niet vergeten? De mooiste tijd van ons leven. Onze jeugd !

LJOEBOVA: O, mijn kindertijd! Ik sliep in deze kinderkamer. Van hieruit kon ik zo in de kersentuin kijken. Het geluk was met mij! En de kersentuin ziet er nog net zo uit! Er is niets veranderd. O, mijn boomgaard! Na de koude winter ben je weer jong en voel je vreugde. Kon ik de last die op mijn hart drukt maar van me afschudden. Als ik het verleden kon vergeten!

GAJEV: Ja. En uitgerekend die boomgaard wordt verkocht om onze schulden te betalen. *(zucht diep)* Mijn zuster geeft altijd alles weg. Als we nu maar een of andere erfenis konden krijgen. Of als ik onze Anja zou kunnen uithuwelijken aan een rijke man.

LJOEBOVA: Of misschien kunnen we naar Yaroslav en kijken of we geluk hebben bij onze oude tante de gravin.

GAJEV: Tante is erg rijk, maar ze houdt niet van ons. Ze is goed en vriendelijk en ik hou van haar, maar ja…

LJOEBOVA: Dat zien we morgen dan wel. Ik heb nogal een reis achter de rug. Of zijn jullie dat vergeten? *(loopt weg, maar botst bijna tegen Anja aan)*

(Anja stapt naar binnen.)

GAJEV: Waarom slaap je niet?

ANJA: Ik kan niet slapen. Maar waar had jij het nu allemaal over, oom? Over mijn moeder, over mijn tante?

GAJEV: Ach, dat heeft niets te betekenen. Ik zal mijn mond wel houden, maar over één ding heb ik nagedacht. Goed nagedacht! Er zijn mogelijkheden. Er zijn altijd mogelijkheden. Je kunt het allicht bij je oudtante proberen. Zodat we de achterstallige hypotheek kunnen betalen. Maar ik zweer je dat het landgoed niet wordt verkocht. Op mijn woord van eer! Die veiling gaat niet door!

ANJA: Oom, ik wilde nog weten of je iets van Pjotr hebt gehoord?

FIERS: Pjotr is eergisteren gekomen. Hij is hier, echt waar!

GAJEV: Ja, hij slaapt in het badhuis. Daar heeft hij zich geïnstalleerd

en hij wil jullie niet storen.

ANJA: Petja? Mijn Petja? Petja Trofimov was de mentor van Grisha. O, als mama hem spreekt. Hij zal haar eraan herinneren. O, mijn god, hoe moet dat nu?

FIERS: *(komt binnen, richt zich tot Gajev)* En wanneer gaat u nu eindelijk eens naar bed? Uw zuster slaapt vast al.

GAJEV: Zo meteen! Zo meteen! Ga maar, Fiers. *(maakt een beweging met zijn hand)* Ga maar! Ik kan mezelf wel uitkleden. *(tegen de dames)* Morgen werken we de details wel uit. Ga nu maar slapen!

FIERS: *(boos)* Komt er nog iets van, Leonid Andrejevitch? Hoe kan ik mijn werk doen als u mij niet eens toestaat te helpen? Als ik er niet op let trekt u de verkeerde sokken aan. *(kijkt naar de voeten van Gajev)* Zie je wel! Als ik het niet dacht!

(Gajev vertrekt met Fiers achter zich aan. Anja gaapt.)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

TONEEL UITGEVERIJ VINK

“Samenspelen” is ons motto